

[Ellen Strange Petersen.]

over for den smitsomme leverbetændelse, og jeg mener, det er et stort spørgsmål, om man ikke bør drøfte en ændring i dette forhold.

Med disse ord skal jeg anbefale, at lovforslagene går i udvalg, om ikke andet så for at prøve at forhindre, at det ligefrem bliver en vane, at der hvert andet år fremsættes forslag om udskydelse af revision af loven.

Mette Madsen: Det er også med stor betænkelighed, jeg tilslutter mig de fremsatte lovforslag om udskydelse i endnu 2 år af en revision af lovene om bekæmpelse af kønssygdomme i Danmark og på Fæøerne.

Den uhyggelige stigning i antallet af kønssygdomme er et af de alvorligste problemer i 1970ernes velfærdssamfund, der skulle være så lykkeligt og godt, men bare ikke er det. Hvem af os er ikke blevet rystet ved at læse tallene for kønssygdomstilfælde, der i 1965 var 7.415, i 1970 15.420 og i 1971 næsten 16.000. Men endnu mere rystende er det, at det er de helt unge aldersklasser, der tegner sig for de største tal. Accelerationen i antallet af tilfælde skyldes vel navnlig p-pillerne, der gør, at man ikke tager sig i agt, samt tilliden til, at antibiotika omgående kan gøre smittefri. Ved en revision af loven må man nok i byer med et stort antal tilfælde have behandlingen og kontrollen ind under hospitalsvæsenet. Man må have bedre lokaleforhold og bedre assistance. Jeg tænker her især på det allervigtigste i bekæmpelsen af disse sygdomme, nemlig smittekildepningen. Erfaringen fra klinikkerne i København og Århus har vist, at socialrådgiverne dér meget bedre end en overbelastet embedslæge kan nå til bunds på dette meget vigtige punkt.

En revision af loven er meget påkrævet, men jeg kan dog godt se det rigtige i den motivering, der står i lovforslagets bemærkninger: for det første problemerne med den nye sygesikringsordning og organisationen af behandlingen uden for sygehuse og for det andet det mindre hensigtsmæssige i, at man ændrer denne lov, før det er klargjort, hvordan den fremtidige embedslægeordning kommer til at se ud.

Da lovforslagene nu er forlangt i udvalg,

kan jeg på venstres vegne give tilslutning til en velvillig behandling.

Else-Merete Ross: En revision af loven fra 1947 om bekæmpelse af kønssygdomme synes stadig at støde på forhindringer. Da vi sidste gang behandlede loven, blev revisionen udsat, fordi vi skulle vente, dels på at et udvalg nedsat af Dansk dermatologisk Selskab blev færdig med sit arbejde, dels på den nye byrdefordelingsordning med ophævelse af den hidtidige refusionsordning.

Selv om Dansk dermatologisk Selskab nu er færdig med sit arbejde, og selv om der i indenrigsministeriet foreligger forslag til en ny lov om bekæmpelse af kønssygdomme, udsætter man alligevel en revision af loven, denne gang på grund af de endnu uafklarede problemer i forbindelse med gennemførelsen af den nye sygesikringsordning og organisationen af sygebehandling uden for sygehuse. Desuden vil man vente på revisionen af embedslægevesenet, om hvilket der vist først vil blive fremsat lovforslag i 1973-74.

Alle disse organisatoriske hensyn er forståelige og muligvis også berettigede. Men når man ser på stigningen i antallet af kønssygdomme, som i 1971 er nået op på 15.646, synes jeg, at man med rette kan spørge, om der ikke, indtil vi når frem til en revision af selve loven, er andre steder, man bør sætte kraftigere ind, end man hidtil har gjort.

Så godt som alle ordførere i debatten både i 1965-66 og i 1969-70 henviste til bedre seksualoplysning, indbefattet oplysning om faren ved smitte af kønssygdomme, både i folkeskolen og ved ungdomsundervisning efter folkeskolens afslutning. I vejledningen fra seksualoplysningsudvalget i folkeskolen indgår kønssygdomme både i planen for 5.-7. skoleår og i noget udvidet form igen i planen for 8.-10. skoleår. I betænkning I fra seksualoplysningsudvalget refereres en undersøgelse fra 1964 af læge Knud Ekstrøm, den viser, at gonorré blandt danske unge i alderen 13, jeg gentager 13 til 19 år har udgjort en stadig stigende procentdel af samtlige smittede. Da der i bemærkningerne til lovforslaget opgives det samtlige antal anmeldte tilfælde hvert år, men ingen fordeling efter aldersgrupper, vil jeg bede om i det udvalg, jeg håber vil blive nedsat, at få oplysning om, hvorvidt de unge aldersgrup-